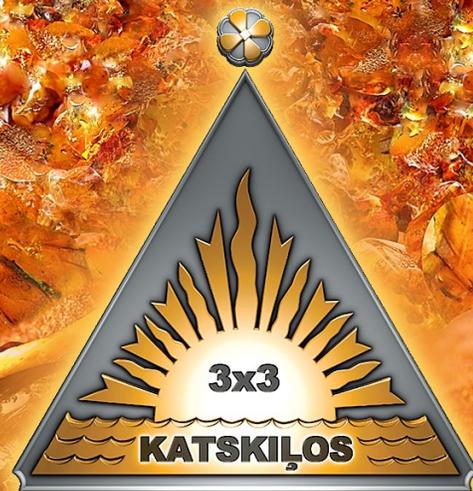

KATSKIĻU ATSKAŅAS

3x3 Katskiļos avīze #3

2016.g. 20. augustā

Pirms tūkstoš gadiem sveķis jūrā lija
Un – dzintars saules gaismu ieraudzīja.
Vai tikpat izturības nevar tevī būt?
Vai negribi par spožu dzintargraudu kļūt? —Erika Grava

Dzintara daudzīnājums

Laila Medne jau vairākus gadus vada 3x3 Katskiļos daudzīnājumus par kādu tēmu. Šogad daudzīnājām dzintaru. Vakars sākās pie ugunsкура, ko Āris Putenis, Kārlis Kancāns, Dainis & Māris Staško bija salikuši un

izrotājuši; Katrīna Dimanta novijusi tam ziedu vainagu. Nometnes vadītāja Helēna ziedoja tam ūdeni, saimniece Dace Gulbe maizi un Vilnis Brils, Latvijas dzintaru. Ap ugunsкуру stāvēt aicinājām Dieviņu pulciņā.

Zālē dziedājām, lasījām dzeju un runājām par dzintaru. Mēs sapratām, ka dzintaram bieži ir saistība ar sauli, un tā dziedājām dziesmas par sauli. Rita Gāle lasīja savu dzejoli par dzintaru, Kārlis Vērdiņš lasīja Skalbes dzejoli,

Linda Sniedze Taggart – Indras Gubiņas, Indra Avena – Astrīdas Ivaskas. Liāna Kuškēvica, Māra Ast, Zenta Hayes, Ilze Kancāne lasīja tautas dziesmas un nezināma autora dzejas. Madlēna Miniata un Maija Grīnberga stāstīja par dzintara

simboliku. Vilnis Brils stāstīja par dzintara dziedinošo spēku. Andris Rūtiņš runāja par dzintara trauslumu, kas, to apstrādojot, var viegli drupt, kust, degt. Kā dzintaru, tāpat

mums rūpīgi jāsaudzē latviešu valoda, kultūra, tauta. Vienmēr aizkustinošs brīdis ir aizgājušo pieminēšana. Tika pieminēti daudzi bijušie 3x3nieki un tanī brīdī uzīnājām, ka tieši šajā dienā aizgājis aizsaulē ilggadīgais 3x3nieks Staņislavs Dulevskis, ko nupat pieminējām iepriekšējā avīzē. Gaišos

tērpos tērpti sanāca gandrīz visi nometnes dalībnieki un izbaudīja šo kopības vakaru.

Masku gatavošana

Pēdējā vakarā būs zaļumballe ar maskām, un līdz ar to jāizgatavo maskas. Projekts Kikas Nīgales vadībā ceturtdien saveida kopā visas paaudzes jaukai vakarēšanai ēdamzālē.

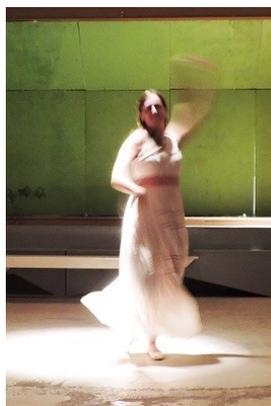

Mākslas pastaiga

Jau otro gadu notiek Kikas Nīgales ierosinātā Mākslas pastaiga, lai visi varētu apskatīt saražoto mākslu un izbaudīt dažādus mākslas paveidus.

Dalībnieki devās gājienā mūzikas pavadīti un vispirms pietāja metālapstrādes būdiņā, tad devās uz sarīkojumu zāli, kur Pēteris Ivansons uzstājās ar diviem klavieru gabaliem. Publika sajūsmā saslējās kājās. *Trīs no Pārdaugavas II* nodziedāja Raimonda Paula dziesmu „Tik dzintars vien.” un Dana Basārija uzstājās ar gruzīnu deju.

3x3nieku bars tad apciemoja rotkaļu darbnīcu, kur varēja redzēt dažnedažādos veikumus. Pa

vidu jaunākā paaudze rādīja savu koka tīpīti, ko bija uzbūvējuši mežā. Stikla darbnīcā bija

izlikti paraugi no soljiem kam jāseko, lai veiktu stikla darbu – sākot ar raksta vai tēmas izvēli, līdz nobeigtā darba aptīrīšanai. Ārpus 4. mītnes pēcpusdienas dziedāšanas grupa saucēja balss stilā nodziedāja pāris dziesmu. Tad visi devās uz ēdamzāli, kur varēja redzēt rokdarbus no celu jostu un šūšanas ievirzēm. Labo omu palīdzēja uzturēt ne tikai ar mūziku pa ceļam, bet arī ar ripojošiem atspirdzinā – jumiem.

Beigās visi ēdamzālē vēl ilgi turējās kopā dziedādami, spēlējami...

Dziesmu karš

Trešdienas vakarā izdziedātās dziesmas:

1. Zaļā krūze (meita gāja uz avotu)
2. Es meitiņa kā rozīte
3. Āvu, āvu baltas kājas
4. Sijā auzas tautu meita
5. Meitiņas, māsiņas
6. Kur tu teci gailīti mans?
7. Jūriņ prasa smalku tīklu
8. Rikšiem bērit es palaidu
9. Dziedāt māku, dancot māku
10. Puiši, puiši, kas tie puiši
11. Strauja, strauja upe tecēj
12. Kad pārnāksi bāleliņ?

13. Ziedi, ziedi rudzu vārpa
14. Jauns un traks
15. Div dūjiņas
16. Nāk rudentiņis
17. Rīga dimd
18. Es uzkāpu kalniņā
19. Gribam zināt
20. Skaisti dziedi lakstīgala
21. Kur tu skrīsi vanadziņi?

22. Zvirbuli, zvirbuli, kad ņemsi sievu?
23. Tur vienā upes malā
24. Lakstīgala kroni pina
25. Es zinu visi mani nievā
26. Krauklīts sēž ozolā
27. Ozolīti, zemzarīti
28. Kādā klusā upes līcī
29. Dzied gailīti
30. Ģērbies saule sudrabota
31. Tek saulīte tecēdama
32. Saulīt vēlu vakarā'i
33. Tumsa, tumsa, kas par tumsu
34. Div' pļaviņas es nopļāvu
35. Ak eglīte, ak eglīte
36. Upe nesa ozoliņu
37. Klusē koki, klusē lauki
38. Še kur līgo priežu meži

Pasaka par pirtiņu

Agrākos laikos saiņu pārvedējam Jurim piederēja pirts. Neviens nezināja, kāpēc viņš tādu bija cēlis, bet pēc laika tur devās arvien vairāk ļaužu, meklējot atelpu no 3x3 stresa.

No tām ļaužu masām pirmās tur devās trīs daiļavas, ne vairs tik jaunas. Sēž ratos, brauc uz pirti. Pie koka bļodas griež pa labi, bet tālāk ne soļā, jo mežs ir dziļš un tumšs, gaismas nevienas un ceļš uz pirti mīklains. Te atlido laumiņa Aija, dāvina tām MagLite kabatas lampiņu, un pēc brītiņa aiz trejdeviņiem krūmiem daiļavas uzgrūstas pirtsmājiņai, gluži tumšai un aukstai. Te parādās slaidis, briļļains vīrs no Latvijas, ielaiž pirtsmājiņā. Piespiež vienu pogu – gaisma top. Piespiež otru pogu – sāk kurties pirts. Pirtī gājējas atguļas gultā un iekrīt dziļā miegā.

Kad viņas pamostas, pirts ir izkurināta, pazudis ir dzintara zintnieks no Jelgavas, tā vietā viņš pārvērties staltā pirtniekā. Apjozies tautisku dvieli, viņš aicina sievietes izkurinātajā pirtī. Uzmet gaŗu pirtnieks, slapina lāviņas, vēdina čaukstošas bērzu slotiņas, no kuŗām izvēd mistiskas smaržas. Mitrajā svelmē trīs sievietes iedomājas sevi nāras, kas ienirušas dziļā latviskā senatnē. Senos laikos latvieši sekojuši deviņu dienu, nevis septiņu dienu nedēļas kalendāram, tādēļ sestdienas vakara pirtšanās iespējams notikusi pēc Harija Potera laika kautkur ap peronu 9 ½. Nāriņas iziet un atkal atgriežas pirtstelpā veselas trīs reizes. Tad pirtnieks aicina katrai nogulties. No jauna slotiņas trīs, gaiss virmo, smaržas pland un planē, līdz beidzot visi senatnes gari pamodušies: tie kāpj pa lāviņām, tekalē pa grīdu, plunčājas ūdens bļodās. Gariņi smejas un

alojas, ka tādas trīs samērā čaklas un samērā zinošas daiļavas nezin tik vienkāršu lietu, kā nomest ikdienu, atslābināt locekļus un ieslīdēt pirts bezlaika burvībā.

Pirtnieks pa to laiku strādā vaiga sviedros, per, masē un rīvē daiļavām rokas, kājas, priekšu un pakau ar dzintara skaidu krēmu, līdz daiļavas ir atkal tīras un skaistas, un labsajūta tām kūp pa visām porām. Noreibušas, noskurbušas ceļas un aptin sev dvieli. Vēl pirtnieks tās nosvēta ar plaukstu, aukstu ūdeni likdams uz pieres un pakauša. Daiļavas pateicas staltajam pirtniekam un iziet naktī basām kājām, sameklē ratus un brauc pa dziļo mežu līdz pamet aiz sevīm slepeno bļodas vietu. Vēl ilgi mēnessgaismā un vējā trīs daiļavas neattopas no burvības kas tās bija apņēmis svētvakara pirtī.

Nākamā rītā viss bija labāk, viss bija savādāk: tikām uz vingrošanu.

„Vietējie brikšņi tiek šķiroti un taps slotiņas.“
– Vilnis Brils

Greznā veselība ...

Kas to būtu iedomājies, kāds maģisks spēks sastāv dzintarā? Iemācījāties daudz dažādus zinātniskus faktus un noslēpumus no mūsu zinīgā lektora Vilņa Brila. Katru dienu dzērām dzintara tēju; baudījām sejas atjaunošanas brīnumus! Izmēģinājām dzintara pulveri un smaržīgas sveķu eļļas.

Vai Tu zināji, ka...

- dzintars nostiprina asins vada sienīņas? Dzintara skābe bagātina asins sastāvu; atjauno ķermeni ātrāk caur gļotādām.
- No dzintara gatavo diegus medicīnas vajadzībām iekšorgāniem un arī zeķēm, cimdiem, šallēm.
- Dzintara skābi lieto ādas atjaunošanai.
- Dzintara tinktūra, dzintara eļļas, pulveri, tējas tiek lietoti atindēšanai, masāžām. Arī brūcēm, dzīšanai, bērnu ārstēšanai nodzīt temperatūru, un pat pret klepu!
- Galvenais, izmantot pret iekaisumiem un uzlabot imunitāti.

Atzinīgus vārdus izteica mūsu ievirzes dalībnieki par maģisko dzintaru. Kas to būtu domājis...

Marks: "Dzintars izārstē visas vainas!

Laimons: "Dzintaram ir daudz dziedniecisku spēju, ja to pareizi sagatavo un lieto."

Aija: "Ja vēlies izmantot dzintaru ārstniecībai, tad nedrīkst iekļaut metālu rotās. Metāls to neitralizē."

Biruta S.: "Nezināju, ka dzintars ir tik vispusīgs un tik daudz veidos izmantojams."

Brigita: "Ir vairāk spēka garozā neapstrādātam dzintaram (7.9% dzintara skābe, salīdzinot ar 3-4 % iekšpus tā.)"

Dzintra: "Ja vēlies lietot dzintaru dziedniecībai, tad nedrīkst to kausēt vai pulēt. Apstrādātiem dzintariem aiziet ciet poras un tad tas nespēj izstarot dziedniecību."

Ingrīda V.: „Man bija masāža ar Vilni. Pēc tam izjutu ārkārtīgi daudz enerģijas! Ir dzintara istabas (piemēram Lietuvā) kur sienas un griesti ir taisīti no dzintariem. Tās izmanto bērniem kam ir plaušu un ādas problēmas. Bērni var tur spēlēties dzintara smiltīs un spēj ātri atveseļoties.“

Ausma Z.: „Dzintars ir mana Latvija- Liepāja - jūrmala!“

Tātad, ja Tev ir lieli dzintaru krēļļu krājumi, glabā tos kā zeltu, it sevišķi neapstrādātos!
Uz veselību!

Aija Pelše

Rotkalšana

Vada Alfons Mednis un Andris Rūtiņš

Celu jostas

Anda Spalviņa atgriezies jau toro gadu vadīt aušanas ievirzi, kur viena stradāja ar celainēm un pārējās gatavoja audenes.

Rokdarbos

“atstāj ļipiņu... sakrusto... pievelc tuvu... ievēlc iekšā... pavelc atpakaļ ievēlc no šīs puses izvēlc cauri turi pie malas sakrusto nolaid lejā piesit pavelc ļipu, ievēlc iekšā Par platu... vajag slaidāk!”

Un tu domāji, ka pīšana/aušana tikai vieglprātīgiem? Šeit vēl nemaz nav pieminēta pacelšana! Krāsas, diegi, viss tik sīks! Jaunas acis tās man tiks!

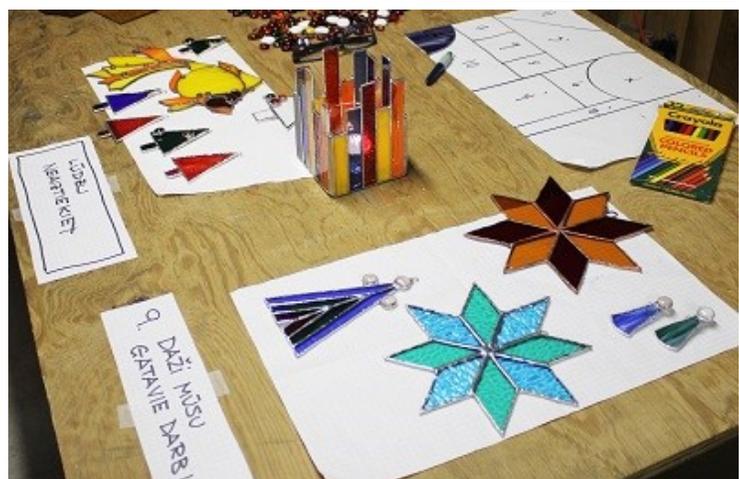
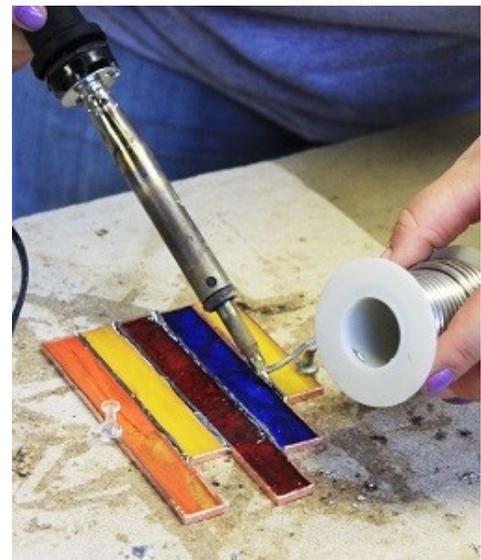
Māra Karule Vīksniņa

Vitrāža

Vitrāžu jau ilgu gadu vadā Inga Zariņa. Pa gadiem daži ietrenējušies atbrauc ar īpašiem projektiem, piemēram Andas logs no šķīvjjiem.

Mākslas parādē Inga bija ļoti skaidri parādījusi kā viņa māca darbnīcā strādāt ar stikliem un veidot vitrāžas.

Jaunākās latviešu literatūras ievirzē pārrunātās grāmatas

Mēs – Latvija. XX gadsimts – izdevējs Dienas Grāmata

- Osvalds Zebris – *Gaiju kalna ēnā* (2014) - par 1905.g. revolūciju
 Guntis Berelis – *Vārdiem nebija vietas* (2015) – par 1913-16
 Pauls Bankovskis – *Astoņpadsmit* (2014) - par neatkarības iegūšanu
 Inga Gaile – *Stikli* (2016) – 30to gadu beigas
 Māris Bērziņš - *Svina garša* (2015) – 30to gadu beigas līdz vācu okupācijai
 Gundega Repše – *Bogene* (2016) – 1939-1941
 Nora Ikstena – *Mātes piens* (2015) – padomju laiki 1960tos gados

Emigrācijas problēma literatūrā

- Laima Muktupāvela – *Šampinjonu derība* (2002)
 Vilis Lācītis – *Stroika ar skatu uz Londonu* (2010)
 Otto Ozols - *Latvieši ir visur* (2011)
 Andra Manfelde – *Dzimtenīte* (2012)
 Paulīne Pukīte – *Nabadziņš un labdaris* – lietuviete Londonā

Latgaļu literatūra

- Anna Rancāne – raksta abās valodās – *Pylni kārmani dabasu* (2012)
 Oskars Sieksts
 Ingrīda Tārauda
 Valentīns Lukaševičs
 Ilze Sperga – *Dzīvība*

Bērnu literatūra

- Inese Zandere – *Iekšīņa un ārīņa* (2002)
 Juris Zvirgzdiņš – *Cekulaina zīle dzied* (2015, Rīgas vēsture), *Rīgā kādu nakti* (2010, Rīgas nami, pieminekļi), *Seši stāsti par ASV vēsturi* (2013)
 Valdis Klišāns, Gundega Muzikante - *Matīss meklē Latviju* – puisis izbraukā dažādos laikmetus

Luīze Pastore (visi 2015) *Pazudušais pērtiķis* (Rozentāls), *Neredzamais cilvēks* (Kārlis Padegs), *Svešinieka atnākšana* (Niklāvs Strunke).

Kārlis Vērđiņš – *Burtiņu zupa* (2007), *Mežā* (2014, Biki buks), *Tētis* (2016)

Jaunākā Latvijas dzeja

- Eduards Aivars - *Parādības*. Rīga: Neputns, 2016.
 Ronalds Briedis - *Zāles pret nemirstību*. Rīga: Neputns, 2016.
 Ruta Štelmahere – *Krekls*. Rīga: Neputns, 2016.
 Māris Salējs – *Kā pirms pērkona*. Pētergailis, 2016.
 Krišjānis Zelģis - *Zvēri*. Rīga: Neputns, 2016.
 Artis Ostups - *Fotogrāfija un šķēres*. Rīga: Mansards, 2013. *Žesti*. Rīga: Neputns, 2016.
 Einārs Pelšs - *Mīļākais tētis pasaulē*. Ozolnieki: Literature Without Borders, 2016.
 Jānis Rokpelnis - *Post factum*. Rīga: Neputns, 2015.
 Kārlis Vērđiņš - *Ledlauži*. Rīga: Nordik, 2001; Rīga: Mansards, 2009. *Biezpiens ar krējumu*. Rīga: Atēna, 2004. *Es*. Rīga: Neputns, 2008. *Mēs: kopotā dzeja*. Rīga: Mansards, 2012. *Pieaugušie*. Rīga: Neputns, 2015.

Proza par deviņdesmitajiem gadiem

- Jānis Jonevs – *Jelgava 94* (2013)
 Kristīne Želve – *Meitene, kas nogrieza man matus* (2011)
 Daina Tabūna – *Pirmā reize* (2014)

Trimdas literatūra

- Velta Sniķere – *Savādībīņai* (2009), *Pieredze* (2010)
 Baiba Bičole – *Citviet* (2011)
 Voldemārs Avens – *Avena dzejoļi* (2011)
 Juris Kronbergs – *Vilks Vienacis* (2008), *Ik dienai* (2011), *Uz balkona* (2016)
 Lindards Tauns – *Dzeja* (2011)
 Margita Gūtmane – *Dzīve ir viens vella izgudrojums* (2012)

Tautiskā šūšana

Daina Bērziņa Krasta jau otro gadu apmāca dalībniekiem uzšūt tautiskus kreklus vai mūsdienīgākas drēbes no lina.

Metālapstrāde

Gints Grīnbergs savu skulptūras mākslas spējas pārved uz savu Katskiļu būdiņu, kur gan bērni, gan pieaugušie izmanto savas fantāzijas ar metāla

gabaliņiem, kurus Gints viņiem palīdz realizēt un salodēt.

Bērnu nodarbības

Bērnus nodarbināja Kristīna Vītoļiņa piesaistot dažādus nomentes ieviržu un citu nodarbību vadītājus. Jaunajiem bija iespējas izkāpelēt vairākus ūdenskritumus, peldēt kalnu ezeros, gatavot mežā mājas, kalt rotas, taisīt mākslu un maskas, cept virtuvē, tikties ar dzejnieku Kārli Vērdiņu, kas izdevis pāris bērnu dzeju grāmatas.

No virtuves ievirzes:

Skābeņu zupa

- 1 l. buljona (var lietot 2 buljona kubiciņus)
- 300 g skābeņu
- 1 burkāns
- 1 sīpols
- 1 selerijas kāts
- 3 ēdamkarotes augu eļļas
- 30 g novārītas grūbas
- 2 kartupeļi vai 2–3 ēdamkarošu kartupeļu putras dilles un pētersīlu

Garšvielas pēc patikas:

- lauru lapa
- pipari
- šķipsniņa sāls un cukura

Pasniedzšanai:

- cieti novārītas olas
- skābs krējums
- zaļie sīpolloki
- dilles

Darba gaita:

1. Mazos kubiciņos sagrieztu sīpolu, selerijas kātu un nomizotu, uz rupjas rīves sarīvētu burkānu liek zupas katlā, pielej eļļu un viegli 5 minūtes apcepina, līdz saknes kļūst zeltainas.
2. Pielej buljonu, pieber grūbas, nomizotus, gabaliņos sagrieztus kartupeļus un garšvielas, vāra 20 minūtes.
3. Pieber noskalotas un smalki sagrieztas skābenes, vāra 1–2 minūtes. Gatavs!
4. Olas noloba un sakapā, arī zaļumus smalki sagriež. Olas, skābo krējumu un zaļumus liek mazos trauciņos, katru atsevišķi. Katrs ēdājs var piedevas pievienot savā šķīvī pēc patikas.

Trīs no Pārdaugavas II

Iveta Ivansone uzauga Delevērā un gāja Katskiļu nomentē 70to gadu beigās. Viņa ar Ņujorkas latviešu kori aizbrauca uz Latviju, lai piedalītos muzikālā uzvedumā *Laimēs reibonis*. Viņai tā iepatikās Latvijā, ka viņa tur palika un tur nodzīvojusi jau 18. gadu mācot angļu valodu un tulkojot.

Kad vaicā kāpēc viņa atbraukusi uz Ameriku un tieši uz 3x3 Katskiļos, iemesli ir daudz un dažādi, gan apciemot ģimeni, gan iepirkties zināmas lietas, ko Latvijā grūti dabūt, bet tieši uz 3x3 jo gribējusi parādīt dēlam Pēterim vietu, kur pati uzaugusi un lai viņš redzētu, ka latvietība ir kas sevišķs ko mēs ārzemēs cīnamies saglabāt. Kaut sākumā viņš baidījies, ka sunītis mājās paliks vientuļš, piektdienā viņš nopūtis: „Žēl, ka 3x3 nav divas nedēļas.“ Pēteris redzēts pie rotkaļiem un bieži ēdamzālē pie klavierēm.

Līdzī Ivetai un Pēterim atbraukusi draudzene Dana (Rusudana) Basārija, kas iepriecināja nometnes dalībniekus mākslas pastaigas vakarā ar deju un piedaloties Trīs no Pārdaugavas II. Viņas iespaids? „Ļoti jauki. Būs grūti braukt prom.“

3x3 Ripo

Divas pēcpusdienas 3x3 rīpotāji devās pa bijušām dzelzceļa sliežu gultnēm kuras tagad ir pārveidotas par takām. Pirmā dienā bija skaists brauciens pa "Catskill Scenic Trailway," kur

iepriecināja lauku, mežu un kalnu skati.

Nākošā dienā mazāks rīpotāju pulciņš devās uz "Walkill Valley Trail," kur pie Rosendale varēja ielīst alā un šķērsot 150 pēdu augsto tiltu kurš savā laikā bija augstākais ASV un otrā galā apskatīt New Paltz 17.g.s. un 18.g.s. franču "Huguenot" t.i. franču protestantu koloniju, kur līdz šai dienai stāv virkne oriģinālās akmens mājas. Abās dienās bija obligātā piestāšanās nopirkt un baudīt saldējumu.

Viesturs Zariņš

Kalnā kāpšana

Pauls Pilmanis šī nedēļā izvadāja dažādas grupas pa apkārtējiem kalniem. Vienu dienu solīja lietu, un visi aizgāja sēņot, kaut ēdamās no indīgām nevarēja atšķirt. Citu rītu bariņš cēlās agri un uzkāpa *Sprucetop* lai noskatītos saullētku.

Rīta vingrošana

Man 3x3 Kastkiļos nav iedomājama bez Brigitas Vīksniņas vadītās rīta centrēšanās. To var saukt par rīta vingrošanu vai izstaiņšanos, bet tas ir daudz vairāk un dod visiem labu iesākumu dienai. To katru gadu pierāda tas, ka apmēram trešā daļa no nometnes regulāri piedalās. Es šogad pat nevienu rītu nebiju vēlu.

MB

Latviešu
sievietes
sīkstais
spēks!

Mīlestība

Nāc uz rīta vingrošanu ar labām domām, mīlestību un smaidu. Iztīri vakardienas raizes un piepildies ar svaigu gaisu, gaismu un spēku. Nobeidz dienu pirtī, gatavs atbrīvoties no nomācošām domām, pieņemt jaunus lēmumus un dzīvot satīcīgi.

MKV

Augstā „Spruce” kalna
uzvarētājas!
Katru dienu sešos no rīta!

**Pateicamies mūsu 3x3 Katskiļu vadītājiem un
rosīgajiem darbiniekiem!**

Ingrīda Jansone, biroja vadītāja
Helēna Vīksniņa, nometnes vadītāja

Laila Gansert, biroja darbiniece

**Vera un Saulius Udra, Katskiļu nometnes
saimnieki**

**Tēvs ar dēliem—Dainis, Māris un Zintis Staško,
3x3 nometnes saimnieki**

**Vakara programmu vadītājas: Katrīna
Dimanta, Imanta Nīgale, Kika Nīgale, Laila
Medne,**

DZINTARA GALDS

Gatavojam mielastus jūsu svētkiem un svinībām.

Cepam latviešu maizes, kliņģerus,
pīrāgus, piparkūkas.
Piesūtām jums mājās.

Inta Grunde 215-872-7289
igrunde@gmail.com

Ilze Buls 203-253-1436
ibuls@aol.com

Dace Gulbis 610-247-1446
info@theambertable.com

www.theambertable.com

3x3 mājas lapa— www.3x3.lv

Pateicamies Latvijas Republikas Kultūras Ministrijai par 3x3 nometnes atbalstu ārzemēs divu lektoru ceļa naudas segšanai.

Ziņojumi

*Pērku jūsu vecos dzitarus. Cena pēc vienošanās.
— Taina*

Erikas Gravas dzejolis uz vāka ir 3. pantīņš no "Ciešās saites" no krājuma *Vārdi vējā* (1978).

Izdota grāmata *3x3 Latvijā*

Šovasar iznākusi grāmata *3x3 Latvijā*, kuras atklāšanas svētki bija saieta laikā Pelčos. Kaut Amerikā 3x3 pastāv jau no 1981. gada, Latvijā to uzsāka 1990. gadā Madlienā. Grāmata *3x3 ārpus Latvijas 1981-2011* jau pāris gadu pieejama www.3x3.lv. Šī jaunākā ir 350 lpp. gara un apkopo statistiku un liecības no cilvēkiem, kas organizējuši un strādājuši 3x3.

Grāmatu sasatādīja Rasma Zvejniece un Daiga Bitiniece, abas ar žurnālistes izglītību. „Es ļoti priecājos, ka tas ir paveikts, jo gadi skrien un notikumi tiem līdzīgi, bet tādi vērtīgi pasākumi klusi un mierīgi turpina veikt labu darbu,” komentē Latvijas bijusī prezidente Vaira Vīķe-Freiberga.

„Šī grāmata ir par stiprām ģimenēm, par fantastisku brīvprātīgo darbu un zināmā mērā šī grāmata ir par ideālo Latviju,” norāda kultūras ministre Dace Melbārde.

Grāmata tapusi ar vairāku fondu atbalstu un arī saieta dalībnieku ziedojumiem.

(Informācija un citāti ņemti no raksta *PBLA Ziņu Apskatā* 16. g. 1. aug)

Redaktore: Maira Bundža

Foto: Dzintra Alversone, Maira Bundža, Pauls Pilmanis, Andris Rūtiņš, Anda Spalviņa, Helēna Vīksniņa, Kristīna Vītoliņa, Māris Zariņš (galvenais), Viesturs Zariņš.

Avīzes galva: Austris Mangulis

Korektore: Inta Rūtiņa, Inese Bērziņa, Māra Vīksniņa.